

27.12.

Jumala on rakkaus

3. joulupäivä

Liturginen väri: valkoinen

Jh. 21:19–24 tai Jh. 1:1–14 (valitaan tekstiksi Jh. 1:1–14)

Musiikkia: J. Bell / A. Robertson / A-M. Kaskinen: Rakkaus on

(Virsisuosituksia näkee mm. kirkkovuosikalenterista [kirkkovuosikalenteri.fi])

Musiikki: JOHANNA LEMMETYINEN

Miksi täällä on ylipäätään mitään?

Kari Kuula

Miksi Jumala ryhtyi luomistyöhön? Hän kun oli tyytyväinen muutenkin. Isä, Poika ja Henki kietoutuvat toisiinsa ikuiseksi rakkauden täyteiseksi keskusteluksi. Kolmiyhteys ei siis tarvinnut mitään lisää ollakseen tyytyväinen. Tätä on Jumalan täydellisyys ja riippumattomuus.

Silti hän aloitti luomisprosessin. Hän nimittäin halusi jakaa rakkautta. Hän halusi laajentaa rakkauden kehäänsä. Siksi hän loi enkelten todellisuuden ja näkyvät maailmat. Ei palvomaan Luojaansa, vaan nauttimaan elämästään.

Näin rakkaus kietoutuu kaikkeen luotuun. Ehkä siksikin, koska Isä loi kaiken rakkaan Poikansa kautta. ”Kaikki syntyi Sanan voimalla.” Rakkaudessa kehä haluaa tehdä lisää rakkautta.

Me tiedämme lähinnä vain siitä Jumalan rakkaudesta, joka kohdistuu meihin ihmisiin. Siksi puhumme siitä. Emme silti ole luomakunnan keskus ja sen ylin tarkoitus. Kaikella muullakin on oma paikkansa täällä. Meillä ei ole siinä erityisasemaa, ei vaikka Sana tuli lihaksi ja eli ihmisen elämän.

Silti Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme (Jh. 1:14). Hän olisi inkarnoitunut, vaikka syntiinlankeemusta ei olisi tapahtunutkaan. Inkarnaatio ei ole plan B, vaan se kuului originaalisuunnitelmaan. Lankeemuksen tähden se sai vain lisäulottuvuuden.

Pojan ihmiseksi tulemisen tarkoitus on luoda kontaktipinta ihmisen ja Jumalan välille. Jumala nimittäin haluaa meidän tulevan ”osallisiksi jumalallisesta luonnosta” (2. Piet. 1:4). Niinpä se, mikä tapahtui Pojalle, tapahtuu meille, mutta päinvastaisella tavalla. Poika tuli ihmiseksi, jotta me tulisimme Jumalan kaltaisiksi.

Inkarnaation vaikutus ulottuu myös muuhun luomakuntaan. Tarkasti ottaen Poika ei tullut niinkään ihmiseksi, vaan ”lihaksi” eli luoduksi olennoiksi, joten inkarnaatiolla on myös kosmiset ulottuvuudet. Jumala on ”yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaiken, mitä on taivaassa ja maan päällä” (Ef. 1:10). Jumalan läsnäolo tulee kerran täyttämään kaiken olevan. Silloin luomakunta tulee täydelliseksi rakkaudessa.

Ihmisen tekeminen osalliseksi jumalallisesta luonnosta on siis vain osa inkarnaation projektia.

Miksi siis täällä on ylipäätään mitään? Koska Jumala on rakkaus (1. Jh. 4:16).